

Müge Koçak

YANKI

2. BASKI

♥ can
çağdaş

MÜGE KOÇAK

YANKI

Can aędaş

Yankı, Müge Koçak

© 2020, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dıőında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2020

2. basım: Mart 2021, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 1 000 adet yapılmıőtır.

Dizi editör: Cem Alpan

Düzelti: Aylin Samancı Elmasdaę

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Arı Matbaası

Davutpaőa Cad. Emintaş Kâzım Dinçol San. Sit. No: 81/39,

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 44009

ISBN 978-975-07-4857-8

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAęITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750748578

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

MÜGE KOÇAK
YANKI

ÖYKÜ

♥can

MÜGE KOÇAK, Adana'da doğdu. İlk, orta ve lise öğretimini İstanbul'da tamamladıktan sonra, MÜ İşletme Fakültesi'nden mezun oldu. İstanbul'da finans sektöründe başladığı iş hayatına bir süre sonra Adana'da devam etme kararı aldı. Öykü, çeviri, röportaj, inceleme yazıları ilk olarak "yaşamdersleri" adlı internet sitesinde yayımlanmaya başladı. Öykü Seçkisi, Lemur, Edebiyat Haber, Hayal-Et, Kil-tablet, Kurgusal.net, Yazarevi Öykü Seçkisi gibi internet sitelerinde yayımlanmış öyküleri var. Dokuz arkadaşıyla hazırladığı "Zaman" adlı fankitte bir öyküsüyle yer aldı. *Yankı*, Müge Koçak'ın ilk öykü kitabıdır.

İÇİNDEKİLER

Yedinci Gün	11
Ali-Veli-4950	19
Duman.....	29
Yankı.....	35
Katil Maslow Tarafından Planlanmış Bir İntihar Vakası.....	45
Ahmet Nabi Şentürk.....	61
Paraları Koklayan Ahmak www.rasitnerede.com	67
Bir Kırgınlıkla Başladı Her Şey.....	77
Hayat Öpücüğü	81
Afiyet Hanım ile Kuru Sultan Arasındaki Et Dalaşına Dair.....	89
Kor Adamın Garip Hikâyesi	99
Amaçsız Ahlat Derneği	103

YEDİNCİ GÜN

Tanrı dünyayı altı günde yarattı...

1. Gün ışığı yarattı. Cenneti ve yeryüzünü de yarattı.
 2. Gün gökyüzünü yarattı.
 3. Gün deniz ve karaları, otlarla ağaçları yarattı.
 4. Gün gökyüzüne güneş, ay ve yıldızları koydu.
 5. Gün balıkları ve kuşları yarattı.
 6. Gün hayvanları ve Âdem ile Havva'yı yarattı.
- Yedinci gün, Tanrı dinlendi...

Eski Ahit

Evler birbirinden o kadar uzaktı ki Beykoz'un muhtelif yerlerindeki kapılara konan kırmızı küçük x işaretlerine kimse dikkat etmedi.

İlk gün

Manolya Çıkamazı Öyümce Mahallesi girişinde sağdaki ilk apartman Sarıkeş Apartmanı. Üçüncü katta işveli, apartmandaki komşuların değişimiyle o yolun yolcusu, güzeller güzeli Emel Naci oturuyor.

İsmindeki Naci'yi kaldırtmak istememiş Emel. Herkes bilsin özünü. Utanacak ne var? 15 yaşında Akçakale

Uğraklı köyünden ayrılmış. Daha doğrusu evden kaçmış. Çünkü ne köydeki diğer oğlanlar gibi keçi koyun gütmek istemiş ne de anasının arzuladığı gibi köyden bir kızla evlenmek. Kahvede pişpirik oynayarak kışına pamuk tıkayacakları günü bekleyen babasına bakmış. Sonra annesinin çamaşır suyu kokan kınalı ellerine... Sonra ablasının iki belik saçlarına... En çok ablasının saçlarını severmiş. Keşke dermiş benim saçlarım da böyle uzun, böyle ipek gibi olsa. Evde yalnız kaldığı nadir zamanlarda, ablasının sutyenini takar, düğünlerde giydiği döpiyesi üzerine geçirir, alçak ökçeli ayakkabıları giyer, acemice anasından babasından sakladığı ruj, far, allıkla makyaj yapar, saçsız başına bir yemeni bağlar sonra aynanın karşısında salım salım salınırılmış.

Şehre geldiğinde yaşadığı zor günleri anlatmaya bu öykü yetmez. İstanbul, Naci'yi öyle bir lokmada değil sindire sindire aheste yutmuş sonra da güzeller güzeli Emel'i kusmuş. Emel'in saçları artık sarı, uzun, ipeksi.

O gün, üçüncü kata polisler geldiğinde, Emel Naci'nin başsız vücudunu buldular. Önu açık bluzundan dışarı fırlamış bir çift meme, kalçasının hemen üstünde toplanmış mini eteği, sütun gibi bacaklarının arasında öylece yatan penisi korkunçtan çok tuhaftı. Komiser Tufan okkalı bir küfür edip dışarı çıktı.

İkinci gün

İlk olay mahallinden yaklaşık 20 kilometre uzakta Örnekköy Mahallesi sakinlerinden emekli Astsubay Hasan Efendi'nin altın madalyalı halterci kızının kolları kopuk cesedi, semt pazarının kurulduğu sokaktaki çöp tenekesinin içinde bulundu. Hatice, liselerarası halter müsabakalarında üç yıldır rakiplerini geride bırakarak üst üste il şampiyonu olmuş, Türk-Alman Üniversitesi'nden

İngiliz Dili ve Edebiyatı bursu kazanmış, Türkiye şampiyonluğuna hazırlanıyordu. Sonra da ver elini Balkanlar. Hatice'nin şimdi elini verecek kolları yok. Koparılmış. Böyle, sanki kerpetenle yerinden sökülür gibi koparılmış. Hatice çirkin ama çalışkan, azimli bir çocuktü. Babasını hiç üzmedi. Anasız büyüdü. Babası da ona anasızlığını hiç hissettirmedi. Erkek gibi kızdı Hatice. Güçlü kolları vardı. Komiser Vedat, çöpteki cesedi gördüğünde, Hatice'nin ağzındaki dikişleri fark etti. "Demek," dedi, "ondan bağıraramamış." Ana avrat sövdü.

Üçüncü gün

Bahri Yaşar Yılmaz Caddesi Görele Mahallesi Zeliha Sultan Apartmanı beşinci kattaki kedilerin gece gündüz miyavlamasından şikâyet eden komşulardan gına geldi Rıza'ya. Yönetici olmayı hiç istememişti. Ah o ahmak karısı. Kapıcıya kapıyı kırmasını söylediğinde, Şule'nin ortadan kayboluşu üzerinden tam yedi gün geçmişti. Kimse bunun farkında değildi. O öğleden sonra, kırık kapıdan içeri tam altı kafa uzanmış bakıyordu. Kapıcı, kokmaya yüz tutmuş Şule'yi salonda kanepenin üzerinde iki memesi muntazam bir biçimde kesilmiş halde buldu. Şule'nin silikonlu memelerini daha geçen hafta ellemiş olan birinci kat sakini sigortacı Arif Bey, iki ay önce evlendiği yanı başında duran sevgili karısının yanında şaşkınlığını gizlemek için büyük çaba sarf etti. Oysa, birinin memeleri kesilerek öldürölmesi oldukça şaşkınlık yaratacak bir durumdu. Ama tabii Arif'in suçluluk duygusu o kadar baskındı ki aralarındaki bu kaçmağın ortaya çıkmasından korktuğu için şaşkınlığını gizlemeyi uygun bulurken genç bankacı Şule'nin en yakın arkadaşı olan, sigortacı Arif Bey'in karısı Aysun gördüğü manzara karşısında bayılmadan önce Arif'in bu kadar sa-

kin kalmasına anlam veremeyip bu işin içinde bir tuhaf-
lık var diye düşündü. Olay yerine gelip de ayılanları, ba-
yılanları ve özellikle apartman yöneticisinin ahmak karı-
sının cesetle selfie çektiğini görünce Komiser Rıfat'ın
cinleri tepesine çıktı. Yardımcısı herkesi kovaladı. Komi-
ser Rıfat, komodinin üzerindeki defteri aldı. Kadının er-
tesi günkü ilk randevusu burun estetiği idi. "Ha siktir,"
diye bıkkın bir sesle söylendi.

Dördüncü gün

Beykoz Tıp Fakültesi hastane morgundan bir kadav-
ra çalındı. O gün nöbetçi olan Emrah, kız arkadaşıyla kav-
ga etmiş, yanına bir şişe köpek öldüren ve üç bira almış,
ölülerin arasında oturup Motörhead'den "Ace of Spades"i
dinliyordu. Evinin balkonunda yetiştirdiği otlardan bir
cigara sardı. İçmeye başladı. Telefon çaldı. Arzu. Sanki
ne konuştuğunu kadavralar duyacakmış gibi dışarı çıktı.
Ağladı, küfretti, bağırdı, aşkını ilan etti sonra yine ağladı.
Arzu, "Allah belanı versin Emrah," deyip telefonu yüzü-
ne kapattı. Emrah telefonu duvara fırlattı. Telefon pa-
ramparça oldu. Morga geri döndüğünde, dün getirdikleri
trafik kazası kurbanı genç Aylin'in çıplak bedeni orada
yoktu. Emrah bunu fark ettiğinde saat sabah 07.00 idi.
Komiser Kurt hiçbir bulguya rastlamadı. Sağlı sollu çıp-
lak ölü bedenlerin arasında ileri geri yürüdü. Genç ko-
miser cansız bedenlere bakarken istemsiz bir biçimde
tahrik olduğunu fark ettiğinde, "Hay amına koyayım!"
diyerek lavaboya gidip o gün bütün yediklerini kustu.
Yaptığı işten nefret etti.

Beşinci gün

Koç Üniversitesi'nin kız futbol takımına nihayet gir-
mişti. Beykoz Konakları'nda oturuyordu Gülsel. Sırf takı-

ma girebilmek uğruna, katıldığı yoğun antrenman programları yüzünden İsviçre Alpleri'nde bir tatili, babasının bu çılgınlığı bırakırsa almayı söz verdiği BMW i8'i, arkadaşlarının ısrarla çağırdıkları okul partilerini, bir Patek Philippe kol saatini, limuzinde sevişmeyi ve daha birçok lüksü elinin tersiyle itmişti. Çok çalışmalıydı ve çalıştı da. Sevgilisi Fuat aynı üniversitenin Amerikan futbolu takımının kaptanıydı. Kampa girmeden önce son bir kaçamak yapıp Fuat'ın evinde buluştular. İki-üç kez seviştikten sonra, uyuyakaldılar. Cesetleri, Fuat'ın Kerem Görsev konserinden dönen annesi ve babası buldu. Fuat'ın boğazı kesilmişti. Gülsel'in belinden aşağısı kayıptı. Bu zengin muhitinde vakaya kimse bakmak istemedi. Komiser Sinan yanına, Almanya'nın kardeş seçilen Saarlouis şehrinde ziyarete gelen Komiser Joachim Häring'i de alıp olay yerine geldi. Manzarayı gören Alman, "Şayze!" deyip yere tükürdü.

Altıncı gün

Akbaba Mahallesi, Kent Sitesi B Blok No:8'de hummalı bir çalışma vardı. Sabah saat 09.00 sularında kapı çaldı. Tevfik'in sipariş ettiği gökkuşağı renklerindeki denizkızı kuyruğu geldi. Devasa kuyruk en kaliteli pullarla örülmüştü. Kuyruğu getirenleri Tevfik içeri almadı. Kuyruğu yatak odasına götürdü ve salona işinin başına döndü. Etraf oldukça dağılmıştı. Kendine sade bir Türk kahvesi yaptı. Yanına da en sevdiği çifte kavrulmuş lokumdan iki tane aldı.

Özenle, hiç acele etmeden, büyük bir titizlikle, Emel Naci'nin muhteşem başını aldı, saçlarını öptü, kokladı, yere yatırdı. Genç kadavra Aylin'in narin bedeninin memesiz üst kısmını, Emel'in kuğu boynuna ekledi. Hatice'nin şekilli kollarını, Şule'nin silikonlu memelerini *Freischütz*

operası eşliğinde vücuda dikti. Kahvesinden bir yudum daha aldı. Gülsel'in hâlâ meni kokan vajinasını temizledi, yarım bedeni diğer parçalara bir terzi özeniyle yerleştirdi. Aklına, zamanın Cumhurbaşkanı Sait Furkan Güllüsoy'a terzilik yapan babasının yanında geçirdiği çıraklık günleri geldi. "Oğlum," derdi babası, "bir gün sen de büyüyeceksin ve o hünerli ellerinle hayatlar dikeceksin. Tıp fakültesini birincilikle bitirdiğinde, kep giyme töreninde babası en önde oturmuş sicim sicim ağlamış, gözlerinde annesinin utancını gizlemişti. Annesi, ipeksi saçları, dolgun memeleri, mükemmel hatlarıyla adeta mitolojiden fırlamış denizkızı Marpessa kadar güzeldi. Ya da o yaşlarda Tevfik'e öyle görünüyordu. Çok çalışkan babası, geceleri yanına sokulan annesi... Sonra bir gün her şey bir anda olup bitmişti. Genç bedenindeki değişiklikleri ne babası ne Tevfik fark edebilmişti. Her gece ağlayarak beklerdi, kapının açılıp, denizkızının içeri girip yanına sokulacağı saati. Karşı da koyamazdı. Bir yanlışlık duygusu içini, beynini, gözlerini kemirip durur ama sonra anne sevgisi üstün gelirdi. Bir gün babası beklenmedik bir saatte gelip kapıyı açtığında, Tevfik savunmasız 11 yaş bedeniyle koşup babasının arkasına saklandığında, denizkızı tüm ihtişamıyla ayağa kalktığında, sonrası gizlenen bir ölüm, gizlenen bir hayat, gizlenen bir baba oldu. Kimse bir şey bilmedi.

Tevfik son dikişi de atıp eserine gururla baktı. Son yudum kahvesini aldı ve lokumundan son bir ısırık.

Yedinci gün

Ve Tevfik bütün işlerinden dinlendi. Denizkızını yatak odasına götürdü. Yanına uzandı. Saçlarını okşadı. Bir süre öpüp kokladı. Sonra kuyruğunu taktı. Arabasına atladı, denizkızını da yanına yerleştirdi. Sarayburnu'na ka-

dar sürdü. Yaklaşan polis sirenlerini duymuyordu. Arabayı park etti. Ceplerine taş doldurduğu trençkotunu giydi. Denizkızını kucığına aldı, ellerini boynuna doladı. Yüzünü öptü. Son kez, elinde tuttuğı fotoğrafa baktı. Fotoğrafı kayalıkların üzerine fırlattı. Ve sonra kendini, denizkızıyla birlikte yavaşça karanlık sulara bıraktı.

Cinayet masasının polisleri komiserler Sarayburnu'na vardığında, denizin üzeri çarşaf gibiydi. Hepsi, Başkomiser Erdem'in omzu üzerine yerleşmiş, yerden aldığı fotoğrafa bakıyorlardı; İstanbul Akvaryumu'nda çekilen hatıra fotoğrafında mutlu bir anne, baba, çocuk, arka planda kocaman bir denizkızı figürü, gülümsüyorlardı.

Başkomiser Erdem dönüp omzu üzerindeki kafalara baktı. "Fesuphanallah," deyip bağırdı: "Lan lağım fareleri, siktirin gidin lan başımdan."

Gecenin karanlığında, ıssız sokaklarda gezer düşlerin fısıltıları. Sahipsizliğin somurtkanlığını peşlerine takarak, buldukları ilk barınağa girerler. İşte orada, gölgelerin arasında, başlar siyahla beyazın hikâyesini. Ya da öyle sanır herhangi birisi...

Yanık bir ilk kitap olmasına karşın ustalıklı örülmüş öykülerden oluşuyor. Rahatsız edici, hatta denebilir ki "riskli" meseleleri ırdeleyen bu öyküler yeri geldiğinde biçimsel denemelerden sakınılmadan ortaya konuyor. Kimi zaman şiddet, arandaki nedenleri ya da düpedüz nedensizliğini, kimi zaman günlük hayatımızın içine sinmiş tahakkümü, kimi zaman da sıradan hayatlarımızın karanlığını ya da üzerimizde bir yük gibi taşıdığımız yarın ölü halimizi anlatıyor. Açgözlülüğü, doymak bilmez arzuyu, saçma sapan yaşamları ve belki de en önemlisi, sokağı ve eşitsizliği ödağına almaktan, bunları hayal gücünün prizmasına tutmaktan da asla geri durmuyor...

Müge Koçak yaratıcılığıyla, muzip, kıvrak ve cesur kalemiyle adından çok söz ettireceğıne benzliyor.

#fantastik #gerçek #gündelik hayat #şiddet #cinsellik #grotesk #tekinsiz
#hayalgücü #korku

 can

can yayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [t](#) can yayinlari

Öykü

ISBN 978-975-07-4857-8

9 789750 748578